

De leiders proberen ook de bevolking te betrekken bij hun oorlogsavonturen, om als kanonnenvoer te dienen. Minister van Defensie Theo Francken bazuïnt dat hij alle 18-jarigen gaat uitnodigen om in militaire dienst te gaan en hij noemt het plan om van de Audi-site in Brussel een militaire productiefabriek te maken "prachtig".

Om de militarisering van de samenleving te rechtvaardigen, willen politici ons doen geloven dat het leger er is om de bevolking te beschermen en de democratie te verdedigen. Maar dit is niet waar! Oorlogen worden gevoerd voor de winsten van multinationals!

In Oekraïne heeft de oorlog de afgelopen drie jaar het land geteisterd en meer dan een miljoen Oekraïense en Russische slachtoffers geëist. En waarvoor?

Zodat de grootmachten die streken om invloed over Oekraïne uiteindelijk het land konden opdelen! Ze willen ons doen geloven dat de Verenigde Staten en Europa Oekraïne steunden om "de democratie en de rechten van het volk" te verdedigen. Nee! De westerse steun aan Oekraïne was bedoeld om Rusland te verzwakken en Amerikaanse en Europese multinationals in staat te stellen om de landbouwgrond en mijn- en gasvoorraden van het land in handen te krijgen.

Trump heeft dit nu op cynische wijze opgenomen in zijn plan voor Oekraïne: ofwel het land wordt een soort kolonie van de Verenigde Staten en biedt zijn landbouwgrond, mijnen, havens en infrastructuur aan Amerikaanse bedrijven aan. Ofwel de Verenigde Staten laten Oekraïne in de steek! De Oekraïners dachten dat ze

stierven voor hun vaderland, maar ze stierven voor de belangen van de oligarchen en westerse kapitalisten!

Geofferd worden op het altaar van de imperialistische overheersing is het lot van alle volkeren als ze Trump, Macron, De Wever en andere imperialistische leiders volgen.

Om zich te verzetten tegen ontslagen, bezuinigingsplannen en in bredere zin tegen het hele kapitalisme en de oorlogen die het voortbrengt, hebben werkers geen andere keuze dan zich te verenigen over grenzen en verschillen heen en hun belangen te verdedigen. Om uiteindelijk de kapitalistische overheersing omver te werpen en een maatschappij op te bouwen die vrij is van uitbuiting en oorlog.

NMBS staakt tegen verhoging pensioenleeftijd

Als reactie op de aanvallen van de federale regering op het spoorwegpersoneel hebben twee minderheidsspoorvakbonden (ASTB & OVS) een negendaagse staking gelanceerd van 21 februari tot 2 maart.

Naast de aanvallen op alle werkers (lagere pensioenen, afschaffing van het statuut, flexibelere werktijden, enz.) valt de regering ook de pensioenleeftijd voor spoorwegpersoneel aan, met als doel deze geleidelijk te verhogen van 55 naar 67 jaar.

Als reactie op deze aanvallen hebben twee minderheidsvakbonden een staking van negen dagen gelanceerd, met

verschillende stakingsdagen voor verschillende categorieën (machinisten, conducteurs, seingevingpersoneel, enz.).

De grootste vakbonden (ACOD & ACV) hebben aangekondigd dat ze niet zullen deelnemen aan deze staking, maar in plaats daarvan twee stakingsdagen per maand zullen organiseren tot juli!

De vakbonden roepen luid en duidelijk dat ze zich moeten verenigen, maar in feite doen ze precies het tegenovergestelde!

En wat zeker is, is dat niemand de werkers om hun mening vraagt; alle beslissingen worden van bovenaf genomen.

De syndicale leidingen zijn bang dat de werkers de controle over hun strijd zullen overnemen, omdat dat hun positie als bemiddelaars en onderhandelaars met de bazen in twijfel zou trekken. En deze syndicale bureaucraten vrezen de controle te verliezen over een staking die hen zou kunnen overweldigen en de ministers en de bazen echt in een lastig parket zou kunnen brengen.

Door debatten te vervangen door bevelen en collectieve eisen door het radicale lawaai van bommetjes, beperken de syndicale bureaucraten de kracht van de arbeidersklasse.

Abonnement: €30 voor 20 nummers, of meer met ondersteuning.

Je kunt je abonneren op Lutte Ouvrière - Arbeidersstrijd via overschrijving IBAN: BE16 0004 2035 6974 BIC: BPOT BEB1 onder vermelding van: abonnement LOB en uw postadres. Of door uw contactgegevens en de kosten van het abonnement te sturen naar Postbus BP 54, rue de la Clef, 7000 Mons. Verantwoordelijke uitgever: M. Woodbury, zelfde adres.

Geconfronteerd met het offensief zullen de werkers de arbeidersdemocratie moeten herontdekken. Het moet de werkers zijn die beslissen hoe ver ze willen gaan in hun strijd! Ze moeten collectief hun eigen mening vormen en samen beslissen welke acties ze willen ondernemen!

Het is door collectief de controle over hun strijd terug te winnen dat werkers in staat zullen zijn om echt hun belangen te verdedigen en een kracht op te bouwen die in staat is om de maatschappij te veranderen.

Op een piket bij bpost...

Er was woede over de directie, die de arbeidsomstandigheden opnieuw wil verslechteren. De belangrijkste discussiepunten waren de reorganisatie van de rondes, waardoor het aantal brievenbussen per postbode toeneemt, en de druk die wordt opgelegd door de "georoute"-software, die de hele dag moet worden gevolgd.

Verscheidene jonge werkers staakten voor de allereerste keer, zich ervan bewust dat dit door hun bazen wordt afgekeurd, maar te bezorgd en boos over de toekomst van hun arbeidsomstandigheden.

Wat betreft de mogelijkheid om het management te doen terugkrabbelen, geloofden verschillende stakers er niet echt in: ze beseffen dat er een veel bredere beweging voor nodig zou zijn, waarbij andere werkers, de postbodes van Vlaanderen en andere sectoren betrokken zouden zijn.

Maar de wil om het hoofd omhoog te houden en waardig te blijven, was meer dan genoeg om de piket te leiden met goede uitwisselingen.

Belangrijke mobilisatie, voor met welk vervolg ?

Op donderdag 13 februari verzamelden zich tussen de 60.000 en 100.000 demonstranten, werkers uit de publieke en privé sector, jong en oud, uit het hele land in de straten van Brussel om de aanvallen van de regering aan te klagen. Voor sommigen was het de eerste keer dat ze betoogden. Deze mobilisatie getuigt van het diepe ongenoegen van de arbeiders en zou het begin kunnen zijn van een bredere strijd.

Maar in plaats van voort te bouwen op deze mobilisatie om een bredere beweging aan te moedigen, kondigen de vakbondsleiders de volgende mobilisatie aan op 31 maart, zeven weken later! Een keuze die meer lijkt op een strategie om mensen in slaap te sussen dan op een manier om te winnen!

Geïsoleerde stakingen en sporadische demonstraties zullen niet genoeg zijn om een echt machtsverhouding te creëren. Elke collega zal men ervan moeten overtuigen dat de enige uitweg de collectieve strijd is. Het is aan de werkers zelf om deze mobilisaties op te pakken, te versterken en te leiden als we de bazen en de politici die hen dienen echt willen terugdringen.

Audi: de werkers uit de toelevering blijven gemobiliseerd

De onderhandelingen over de voorwaarden voor het collectief ontslag van de werkers van de vijf toeleveringsbedrijven van de Audi-vestiging in Brussel lopen ten einde. Van de kant van de

verschillende managementteams, die hun inspanningen duidelijk hebben gecoördineerd, is er niets dan peanuts en minachting. 475 per jaar anciënniteit bij DP World, waar de ontslagbrieven al verstuurd zijn, en tussen de €1.100 en €1.600 bruto bij Rhenus.

Samen met enkele afgevaardigden blijven een honderdtal arbeiders, waarvan sommigen al bijna zes maanden buiten de fabriek kamperen, actie voeren. Ze gingen twee keer naar Rhenus in Genk en verzamelden zich voor de ambassade van de Arabische Emiraten (die eigenaar is van DP World). Ze hebben zich aan de poorten van het Audi-terrein opgesteld.

Audi gaf er de voorkeur aan om de productie enkele dagen stil te leggen en verkreeg een verbod op demonstraties in de buurt van de fabriek... door te verwijzen naar de veiligheid van de honderden werkers die momenteel de productie afronden. Wat een grap! Dezelfde directie zal deze arbeiders over enkele weken werkloos maken!

Maar de arbeiders en hun militante afgevaardigden nemen het ook op tegen de syndicale leidingen. Vanaf het begin hebben ze niets gedaan om de werkers van Audi en haar onderaannemers te verenigen in een gezamenlijke strijd tegen het miljardenbedrijf dat duizenden werkers op straat zet om meer winst te maken. Integendeel, ze hebben opgeroepen tot "vertrouwen in de afgevaardigden" en onderhandelingen.

Bijgevolg wachtten de toeleveringsbedrijven met het

inleiden van de procedure bij Renault totdat bij Audi een besluit over het "sociaal" plan was genomen en elke mogelijkheid van een bredere strijd was uitgesloten. De werkers van de toeleverings-bedrijven kwamen in een isolement terecht. Diezelfde permanenten beweren nu de werkers van de toeleverings-bedrijven te vertegenwoordigen tegenover hun directie! Op vrijdag maakten ze zich op om de belachelijke voorstellen van de directie te accepteren, zonder zelfs maar de werkers te raadplegen!

De woede en afkeer van de arbeiders tegen de syndicale leiding is meer dan verdiend. Maar deze ervaring moet goed gebruikt worden. Overall regent het aanvallen en de woede begint te groeien. Maar de spoorweg-arbeiders, postbodes en leraren worden al geconfronteerd met hetzelfde beleid van de syndicale leidingen die, in plaats van de strijd te verbreden en te verenigen, de strijd in hokjes verdelen en verdelen.

Ja, werkers kunnen alleen op zichzelf rekenen. Veel werkers zijn zich bewust van de noodzaak om samen te strijden, maar dit zal niet van de syndicale leidingen komen. Dus degenen die zich hiervan bewust zijn, moeten vandaag beginnen met erover te praten en de banden te smeden die werkers in staat zullen stellen zichzelf te organiseren en over hun eigen strijd te beslissen.

De Lijn – Stijgende prijzen

De Vlaamse regering (waaronder Vooruit) heeft aangekondigd dat De Lijn, de Vlaamse openbaarvervoermaatschappij, de ticketprijzen met 20% gaat verhogen!

Met de stijgende ticketprijzen

en het schrappen van bushaltes en routes wordt reizen een nachtmerrie!

En toch is de bus voor veel gezinnen en ouderen de enige manier om naar supermarkten, academies, sportclubs, enz. te gaan.

Francken : oorlogspropaganda

Theo Francken, minister van Defensie, loopt over van ideeën voor oorlog en de industrie van de dood. Een Iron Dome "naar het voorbeeld van Israël", rekrutering van soldaten, bestellingen voor F-35 gevechtsvliegtuigen en oorlogsschepen, omvorming van de Audi-fabriek in Vorst tot wapenfabriek... Hij roept op tot een verhoging van het militaire budget terwijl zijn regering alle diensten die nuttig zijn voor de bevolking gevaarlijk vermindert.

Hij sprak over het sturen van een brief naar alle jonge mannen en vrouwen van 18 jaar, waarin hij hen een jaar vrijwillige legerdienst aanbiedt.

Francken schakelt in feite een versnelling hoger als het gaat om nationalistische propaganda en het voorbereiden van mensen op oorlog. Hij dreigt met het "blok" Rusland-China-Iran-Noord-Korea, dat hij "de as van het kwaad" noemt en dat de "Europese vrede" bedreigt.

Een pak leugens! In het kapitalisme wordt het woord "vrede" alleen gebruikt om de periode te beschrijven tussen twee periodes van oorlog op een bepaalde plaats. De hele werking van de kapitalistische economie, gebaseerd op concurrentie, veroorzaakt economische oorlogen die dan leiden tot militaire oorlogen. En ook de Belgische kapitalisten zijn hier verantwoordelijk voor!

Maar door te beweren dat de

vrijdand zich buiten België bevindt, laat Francken de zwart-geel-rode hoorn klinken en probeert hij de gelederen te sluiten achter de belangen van de bourgeoisie van het land. Hoewel hij niet weet wanneer of waar een conflict waarbij België betrokken is zou kunnen uitbreken, weet hij wel dat de oorlog is voorbereid. En hij weet dat het zijn rol als politicus is om de bevolking te mobiliseren, om hen voor te bereiden op steeds grotere inspanningen, om zichzelf op te offeren en om als kanonnenvoer te dienen.

Laten we er niet intrappen! Kijk maar naar het voorbeeld van de oorlog voor "vrijheid" in Oekraïne. Na honderdduizenden doden verdelen de aasgieren de buit. De Oekraïners hebben de bittere ervaring doorgemaakt die Anatole France na de Eerste Wereldoorlog al aan de kaak stelde: "Je denkt dat je sterft voor je vaderland, maar je sterft voor de industriëlen".

Offers voor de werkers, vergoeding voor de bazen

Theo Francken (minister van Defensie, N-VA) heeft aangekondigd dat hij belastingaftrek wil invoeren voor wapenhandelaars en een vergoeding voor bazen die hun werkers die reservisten zijn, gemobiliseerd zien.

Het is duidelijk: in de oorlog die ze voorbereiden zullen de offers voor de werkers zijn, niet voor de bazen.

Volg ons op Facebook :

Lutte Ouvrière Belgique

E-Mail : contact@lutteouvriere.be

Tel : 0470-18.82.39

Internet : www.arbeidersstrijd.be

Internationalistische communistische unie (trotskist)

NEEN tegen bezuinigingspolitiek, wapenwedloop, nationalisme !

De aankondigingen van de federale regering zijn een oorlogsverklaring aan alle werkers. De plannen om de pensioenen en lonen te verlagen en om zieke mensen en weduwen koste wat het kost te dwingen om te werken, worden met woede ontvangen.

Daarom demonstreerden 100.000 werkers op 13 februari hun verzet tegen deze anti-arbeidersmaatregelen. Deze eerste grote bijeenkomst moet een eerste stap zijn. Er zal een veel grotere mobilisatie nodig zijn om de regering en het patronaat terug te dringen.

De stakingen bij bpost en de NMBS zijn de eerste belangrijke reacties op het huidige offensief.

Bij bpost staakten de werkers in sommige sectoren gedurende één, twee of zelfs drie weken tegen de plannen om de routes te reorganiseren. Deze "reorganisatie" was bedoeld om de routes - die al te lang waren - aanzienlijk te verlengen en de werkdruk te verhogen. De stakers stemden tegen de eerste overeenkomst tussen de vakbonden en de directie, omdat ze die grotendeels ontoereikend vond.

Bij de NMBS verzetten de spoorwegaarbeiders en het treinpersoneel zich tegen de verhoging van de pensioenleeftijd van 55 naar 67 jaar, elk jaar met één jaar. Deze maatregel zou een

gewelddadige stap achteruit zijn en zou voor de regering als voorwendsel dienen om nog meer te bezuinigen op andere pensioenregelingen.

In deze twee stakingen hebben arbeiders laten zien dat ze essentieel zijn voor het werken van de hele maatschappij. Zonder hen zouden de treinen niet rijden en zou de post zich opstapelen in de depots.

Maar om de terugkeer naar de 19e eeuw tegen te gaan, is er geen andere keuze dan een veel bredere en vastberadener beweging te leiden. Niet alleen tegen de regering De Wever-Bouchez, maar tegen het grootpatronaat! Want het zijn de Colruyts, de Boëls, de Vandammes en de Wittoucks die rechtstreeks het beleid dicteren aan de ministers. En diezelfde grote bazen ontslaan ook volop, bij Agfa, Audi, Tupperware, Lunch Garden en Barry Callebaut. In elk bedrijf stijgen de werktijden of dalen de lonen, zoals bij Volvo Cars.

In werkelijkheid worden alle

sectoren van de arbeidersklasse getroffen door het patronale offensief: openbare en privé, in Vlaanderen en Wallonië, met of zonder werk, Belgische of allochtone werkers. Welnu, tegen dit veralgemeende offensief moeten de werkers zich verzetten met een algemene en vastberaden beweging van de arbeidersklasse.

Niet alleen lonen, werktijden, pensioenen en uitkeringen liggen op de lonen. Het zijn ook de spanningen tussen concurrerende kapitalistische Staten die de hele samenleving dreigen mee te sleuren in een nieuw wereldconflict!

De economische crisis verscherpt de concurrentie tussen kapitalisten. Amerikaanse kapitalisten zijn in het offensief om

hun winsten te vergroten en hun invloedssferen uit te breiden ten koste van Chinese en Europese kapitalisten. Trump legt tarieven op aan China en dreigt hetzelfde te doen aan Europa.

Maar de economische oorlog wordt al snel een militaire oorlog en alle landen zijn zich aan het herbewapenen!

Europese regeringen snijden in pensioenen, scholen en ziekenhuizen om de militaire uitgaven verder te verhogen. Trump eist dat de NAVO-leden hun militaire uitgaven verhogen van 2% naar 5% van het BBP.